

MONOLECHS Y QUADROS

Published @ 2017 Trieste Publishing Pty Ltd

ISBN 9780649216994

Monolechs y quadros by Emilio Vilanova

Except for use in any review, the reproduction or utilisation of this work in whole or in part in any form by any electronic, mechanical or other means, now known or hereafter invented, including xerography, photocopying and recording, or in any information storage or retrieval system, is forbidden without the permission of the publisher, Trieste Publishing Pty Ltd, PO Box 1576 Collingwood, Victoria 3066 Australia.

All rights reserved.

Edited by Trieste Publishing Pty Ltd.
Cover @ 2017

This book is sold subject to the condition that it shall not, by way of trade or otherwise, be lent, re-sold, hired out, or otherwise circulated without the publisher's prior consent in any form or binding or cover other than that in which it is published and without a similar condition including this condition being imposed on the subsequent purchaser.

www.triestepublishing.com

EMILIO VILANOVA

**MONOLECHS
Y QUADROS**

OBRES COMPLETES
DE
EMILI VILANOVA

VOLUM V

EMILI VILANOVA

MONOLECHS
Y
QUADROS

BARCELONA
ILUSTRACIÓ CATALANA
1906

PC
3941
V43M6
1906

RESERVATS TOTS LOS DRETS

Barcelona — Estampa de J. Thomàs.

Al amic Angel Guimerà

Sala pobre; porta al foro, y a la dreta, calaixera, escaparata, cadires de boqa, cobert l'assiento ab fundes d'indiana. Quadros ab march de caoba, etc.

Lo Pitero vesteix ab americana curta y pantalon negre; barret de copa.

Avuy se casa'l Pitero. Rès, he fet aqueix determini. ¿Tonto'm diuen?... Vèt aquí la contesta que'm va fer don Ignasi, 'l meu amo, 'l dia que li vaig dir.

Però, tampoch ne vaig fer cabal. Parlèm a pams; ell es metge, y a mi me visita un curandero: lo senyor Alsina, ja'ls hi dich qui es. Vègin si me'n refio del seu saber y de les

seves receptes. Ja veuràn: jo miro'l *manopolio* desde la part de dins y, *limpio*, cavallers, no hi tinch confiança.

—¿Còm tenim aqueix malalt, don Ignasi?—li he preguntat algun cop al baxar de la visita.

—Grave, molt grave; té una *periquitis* aguda ab un estat *litit*...—ò no sé quin estat diu; però, vaja, una especie d'estat de siti.

—Donchs, sí que té mala pesa al teler; y'm sab greu, per qu'es dels poch's *inclients* que dona *propina* al cotxero. ¿Vol dir, don Ignasi, que entre tots dos no n'exirèm? — li vaig preguntar, carregat de bons intents pera aquella víctima.

—Animal! — me va respondre de frente.

— Retiro l'expressió, don Ignasi. Volia dir que si jo li fes pensar més sovint, per que vostè'l vingúes a veure, a mi no'm fa rès enganxar un'hora més aviat. —

Lo cotxe es d'ell, de don Ignasi, y l'egua del Mallorquí ¿entenen? Jo hi vaig a hores fixes. A mi no'm governa ningú. Lo doctor es lo meu amo; l'egua es del altre, de mestre

Guiém. ¡No'n té poch's de *dobbès!*

— Y sí, d'aquesta manera, volia dir qu'entre vostè y jo'l curarèm. ¿Vol qu'enganxi a les vuyt, demà?—

Es un bon home don Ignasi; tot un senyor, molt cavaller. Me va mirar de certa manera, com volent dir: «no ho sabia encara que tinguessis aquest bon sangro.»

L'endemà a les vuyt, *(xiula)* la carretel·la parada a casa del malalt. Al cap de cinch minuts tornà a baxar ab una cara més esllanguida y un posat de no m'embolico, que'm vaig menjar la partida.

— ¿Que ja es còs? — li vaig preguntar fentli l'allet.

— S'està prenent xocolata; — me contestà sens mirar, obrint tot sol la portella y cloentla d'una revolada.

— ¡Què'm diu! ¡quina imprudencia! Que'n deu ser de temerari aqueix subjectel! Ho pagarà ab la pell, ¿eh, don Ignasi?

— Ja veuràs, noy, píca, y a casa. ¡Canario, y qu'ets tafaner!...—

Sempre s'equivoca pel mateix estil. ¡Y'n té de malalts a les portes de la mort, que, a la *cuenta*, encara ell no es fòra's desdixen y se n'entornan